

¹³ Дриновъ, Заселение, 81—83.

¹⁴ *Καρποδάχοι* у Зосима — остатъци отъ тоя народъ живѣли въ Дакия тогава, когато той въ по-голѣмата си часть, отъ 100 години вече, обитавалъ на полуострова. Дриновъ, Заселение 62.

¹⁵ Pausanias, IX, 34.

¹⁶ Подробности у Дринова, 53.

¹⁷ Ibidem, 49 и сл.

¹⁸ Procopius, De aedif. ed. Ven p. 437.

¹⁹ Agathias ed. Bonn, 150, 186, 249.

²⁰ Hahn, Reise von Belgrad nach Salonik, 2 изд. 156, по примѣра на генералния консулъ А. фонъ Михановичъ, мисли, че Ведериана и Таврезиумъ сж днешнитѣ села Бадеръ и Таоръ, 4 часа пѣтъ южно отъ Скопие на Вардара. Тукъ ще забележимъ, че въ грамотата на българския царъ Константинъ Асенъ (1258—1277), дарувана на манастира Св. Георги въ Скопие, се чете: „село Таворъ и съ полемъ, съ ливадами, съ езеромъ Елатнимъ“ (Шафарикъ, Рамátку, 25).

²¹ Имената Изтокъ и Управда се срѣщатъ за прѣвъ пѣтъ у Луккари (Лукаричъ), Annali di Ragusa (Venezia 1605). Той се основава на единъ старъ рѣкописъ, който ималъ случай да види въ България; навѣрно една отъ старославянскитѣ хронографии, които съдържали въ себе си преводи отъ грѣцки хроники. Отъ книгата на Луккари тия имена взелъ Nicolo Alemanni и ги турилъ въ забележитѣ къмъ своето издание на „Historia arcana“ отъ Прокопия Lugduni 1624, препечатани въ парижкото издание на византийцитѣ. Той при това доста смѣтно се позовавалъ на вече никому непознатата „Vita Justiniani“ отъ Теофила; ср. Gibbon, History of the decline and fall of the roman empire, chap. XL, забележ. 6; Шафарикъ II, 137. Дриновъ, Заселение и пр., 47; ср. W. Tomaschek, Miscellen aus der alten Geographie, въ Oestr. Gymnasialzeitschrift, 1874, 658. Тоя любопитенъ въпросъ заслужва най-подробенъ разборъ.

²² Шафарикъ, op. cit., I, 287.

²³ Дриновъ, 92. Тунманъ, Енгелъ, Шафарикъ и Хопфъ приписвали тия нападения на угорскитѣ българи. Ала у съвременника Марцелина (писалъ въ 584 г.) славянитѣ се наричатъ гети, а българитѣ — българи. Че подъ гети тукъ се разбиратъ славяни, вижда се отъ думитѣ на другъ съвременникъ — Теофилактъ (вж. следн. забележка). Тѣхнитѣ нападения се случвали въ 493, 499 и 502 години, споредъ изворитѣ, върху Тракия, подъ която тукъ трѣбва да разбираме провинциитѣ Moesia inferior и Scythia (Добруджа), които влизали въ състава на Dioecesis Thraciae (Heerstrasse nach Const. 59).

²⁴ Τοῖς Γέταις τοῦτο γάρ τοῖς βαρβάροις (sc. τοῖς Σκλαβήνοις) τὸ πρεσβύτερον ὄνομα Theophylactus Simocatta, VII, 2

²⁵ Вж. Miklosich, Die Sprache der Bulgaren in Siebenbürgen. Други смѣтатъ, че тия трансилвански славяни сж се преселили много по-късно въ турско време.

²⁶ Вж. Karl Hopf, Gesch. Griechenlands vom Beginn Mittelalters bis auf unsere Zeit, въ Ersch-Gruber's Encyclop. Т. 85 и 86, превъзходенъ трудъ, основанъ на многогодишно изучване на изворитѣ. Нѣкои твърдятъ, че славянитѣ сж се преселили